

4. Det må herefter anslås, at månedsprisindekset for januar 1968 ville have været 126,4, såfremt der ikke var gennemført en devaluering. Forudsættes en jævn stigning i varepriserne fra oktober til januar, skulle dette føre til, at man uden devaluering måtte have ventet et *reguleringspristal for januar* på 126,2, d. v. s. kun udløsning af én dyrtidsportion.

5. Devalueringen vil formentlig betyde, at reguleringspristallet vil passere grænsen på 126,5. Prisstigningerne efter devalueringen vil dog først slå igennem efterhånden, og det midlertidige avancement vil yderligere virke forsinkende på prisstigningerne.

Virksomheden af opgangen i importpriserne vil meget hurtigt gøre sig gældende for en række varer, der importeres direkte til forbrug (f. eks. kaffe, sydfrugter, brændsel, motorkøretøjer m. m.); i mange tilfælde vil prisstigningerne formentlig vise sig allerede i månedsprisindekset for december. Der-

udover vil opgangen i importpriserne for råvarer, brændsel og halvfabrikata hurtigt resultere i forhøjelser af priserne på industrielle forbrugsvarer og private tjenesteydelser. Denne prisopgang må antages at fortsætte i nogen tid, indtil virkningen af de højere omkostninger fuldtud er slået igennem. Endelig må også påregnes en forhøjelse af hjemmemarkedspriserne for landbrugsvarer som følge af øgede udgifter til køb af foderstoffer og gødning.

Den fulde prisvirkning af devalueringen vil således først slå igennem efter nogen tid. Da prisstigningen alene for de importerede forbrugsvarer vil påvirke januarpristallet med ca. 0,6 points, og da opgangen i råvarepriserne hurtigt vil berøre et bredt felt af forbrugsvarer, må det dog anses for helt overvejende sandsynligt, at den kritiske grænse overskrides i januar, alene i kraft af devalueringen.